

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 27
(123)

7

ЖОВТНЯ
1960 року
П'ЯТНИЦЯ
Ціна 15 коп.

40 років тому (2 жовтня 1920 року)
В. І. Ленін виступив на Всеросійському з'їзді
РКСМ з промовою «Завдання спілок мо-
лоді».

Завдання спілок молоді — поставити свою практичну ді-
яльність так, щоб, навчаючись, організуючись, згуртовуючись,
борючись, ця молодь виховувала б себе і всіх тих, хто в ній
бачить вождя, щоб вона виховувала комуністів. Треба, щоб
уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді була
вихованням в ній комуністичної моралі.

(В. І. Ленін, «Завдання спілок молоді»).

Великі завдання перетворення суспільства вимагають від
молоді широких знань, умілих рук, палкого серця.

(З промови М. С. Хрущова на Всеросійському
з'їзді вчителів 9 липня 1960 року).

ТЕМПИ ЗРОСТАЮТЬ

В різних кінцях Києво-Свя-
тошинського району працюють
студенти педагогічного факультету.
Всі три курси дошкільного
відділу і IV курс відділу
спецпедагогіки включилися у
польові роботи колгоспу с. Хотів.
I—III курси відділу спец-
педагогіки працюють в радгоспі
ім. Ватутіна.

Правління колгоспу і управ-
ління радгоспу із задоволенням
відгукуються про добросовіс-
ність і сумлінність, про моло-
дечий запал і діловитість май-
бутніх педагогів і вихователів
дошкільних установ. Похвала
ця заслужена, вона є скромним
підсумком тієї великої, відчут-
ної допомоги, яку подали наші
студенти.

Досить сказати, що з 15 ве-
ресня по 1 жовтня лише в рад-
госпі ім. Ватутіна студенти зі-
брали 1600 кг огірків, 91 284
кг помідорів, 9159 кг кукуруд-
зи, 15 000 кг гарбузів, 281 087
кг картоплі. Не менших резуль-
татів досягли і студенти, які
працюють у селах Хотів, Пиро-
в, Лісняки.

Більшість студентів, як пра-
вило, виконують норми ви-
робітку, а окремі з них, напри-
клад, Н. Харченко (I курс спец-
відділу), Р. Дворська (II курс
спецвідділу), Л. Поросятків-
ська (III курс спецвідділу),
Н. Михиденко (III курс спец-
відділу), Н. Костенко (III курс
дошкільного відділу) та інші
значно перевиконують норми.

Не менш відчутною є і куль-
турно-масова допомога, яка
здійснюється як особи стим

зразком поведінки, так і шля-
хом концертів художньої само-
діяльності студентів. Концерти
в клубі с. Пирогів і підготовле-
ному для зборів гаражі радгос-
пу ім. Ватутіна переконали
трудолюбів, що студентський ко-
лектив — це і велика культур-
на сила.

Радують всіх робота хлопців
факультету, зокрема тих, які
прийшли в інститут з Радян-
ської Армії. На найважчих по-
льових роботах працюють вони
і всюди з гідністю несуть ім'я
інституту.

Всьому радгоспу ім. Ватутіна
стали відомі імена студентів-
механізаторів С. Максименка,
М. Балюра, В. Петруся, секре-
таря КСМ бюро О. Панченка та
студента В. Мозгового. Зараз
вони працюють на сівбі, готу-
ють урожай наступного року.

Великий інтерес у студентів
до роботи XV сесії Генеральної
Асамблеї ООН, зокрема до
історичної промови і виступів
невтомного борця за мир
М. С. Хрущова. Кожна перер-
ва, кожна вільна хвилинка ви-
користовується ними для озна-
йомлення з цими важливими
документами. У проведенні ма-
сово-політичної роботи, крім
викладачів, беруть участь ко-
лишні воїни (Г. Максименко та
інші).

Коли дивишся на цих заго-
рілих, під вечір стомлених, але
посміхнених юнаків і дівчат,
душа наповнюється гордістю за
наш народ, з надр якого ви-
йшло це славне покоління.

ТРЕБА БУЛО БАЧИТИ

Так уже воно повелося. Де
студенти, там і сміх, ініціати-
ва, бадьорість. Щось почав
один, йому допоміг інший, а
разом, колективом, завершили.
Здається, так сталося і тут, у
с. Пирогові. Думку про органі-
зацію самодіяльного концерту
для колгоспників, кажуть, ви-
словив І. Толстихін. Поговорив
з товаришами, а через кілька
днів склав програму майбутньо-
го вечора. В. Синьов і А. Хімі-
ченко підтримали Ігоря, а інші
студенти першої і другої групи
4 курсу спецвідділу запропо-
нували одразу ж розпочати ре-
петиції.

Звичайно, нового нічого ви-
вчати не довелося. Повторили
кілька разів те, з чим недавно
виступали в інституті, а викла-
дач Т. Дмитренко запропонува-
ла відкрити вечір своїми спога-
дами про поїздки навколо Єв-
ропи. З цього й почали.

І. Толстихін вів концерт, од-
ночасно виступаючи із цікави-
ми мімічними сценками на зра-
зок «Рибак», «Студент Вася
одружився». Треба було бачи-
ти, як задоволено сприймали ці
виступи колгоспники, яких зі-
бралося повен клуб. То насту-
пає тиша, що чути, як у вухах
дзвенить, то зал вибухає радіс-
ним сміхом, то на виконавця
падає лавина оплесків.

Чималою успіху добилося
Л. Паливода, виконуючи укра-
їнські народні пісні «Бала-
муте», «Не питай», Л. Гурман-
чук, яка декламувала частівки
про колгоспне життя, В. Си-
ньов — піснями під акомпане-
мент гітари, викладач В. Гор-
бенко — читанням віршів, А. Хі-
міченко — «Російським танком»
та інші.

Від імені глядачів завідую-
чий клубом тепло подякував
студентам за цікавий, змістов-
ний концерт.

Тепер студенти, які працю-
ють у селах Хотів, Пирогові,
Лісняках, збираються підготу-
вати ще один концерт спільни-
ми зусиллями, щоб виступити
з ним перед колгоспниками в
клубі головної садиби колгоспу.

А. БАРСУК.

ОСІННІ БАРВИ

Отак ходив би цілий день,
Вбирав би фарби осені
Серед розкритих пісень,
Що в серце йдуть запрошені
Я все у душу поселю,
Що з миром йде і ласкою,
Бо, земле, я тебе люблю
Не зритою фугаскою,
А в повноті робочих днів
Над новими будинками.
Дивись, як сонце дах відбив
Потічками, іскринками.
І хай притишена хода
Природи все гамується,
Дзвениться праця молода,
Сміється кожна вулиця!
Іван ЦИНКОВСЬКИЙ.

СЬОГОДНІ РОЗПОВІ-
ДАЄМО ПРО ПЕДАГО-
ГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

У радгоспі імені Ватутіна великий тракторний парк,
але трактористів не вистачає. Головний інженер звернув-
ся до студентів з проханням допомогти радгоспові. Вия-
вилось, що серед хлопців-першокурсників є такі, що в
недалекому минулому працювали механізаторами сіль-
ського господарства — трактористами, причіплювачами.
Одразу ж створилася група, яка виявила бажання пра-
цювати в тракторній бригаді. До неї ввійшли С. Макси-
менко, В. Петрусь, В. Шевченко, М. Балюра, В. Мозго-
вий. Тепер студенти успішно справляються з дорученою
роботою, працюючи на сівбі озимих. Керівництво рад-
госпу задоволено їх працею.

На фот о: студент С. Максименко за кермом трак-
тора.

Не підведуть

На перші курси інституту
щороку приходить нове і нове
поповнення молоді. Звичайно,
першокурсники спецвідділу не
знали до вступу в інститут
одні одного. Не могли вони
цього зробити і за півмісяця
навчання. Потім виїхали на
збирання врожаю в Новопетрів-
ський радгосп ім. Ватутіна.

На вибірці овочів, на зби-
ранні картоплі — скрізь, де
працювали першокурсники, з
перших днів створилася атмо-
сфера дружби, товариської вза-
модопомоги. Де, як не в труді,
з найбільшою силою виявля-
ються риси характеру людини.
І демобілізований воїн Микола

Аврамчук, і Валентина Зуб, що
приїхала з чернігівського села,
і Галина Ольшевська в перші
дні навчання здавалися всім
тихими, скромними. На роботі
вони показали себе працьовити-
ми, наполегливими, активними
студентами.

На комсомольських зборах,
які відбулися недавно прямо
тут, на роботі, саме їх і ре-
комендували товариші в своє
групове бюро. Секретарем ком-
сомольської організації і групи
вибрали В. Зуб.

Немає сумніву в тому, що
і в навчанні ці комсомольці не
підведуть.

М. СОЛОМ'ЯНИЙ.

А що там діється на інших факультетах?

Фото В. Гамариса.

Етюд В. Шкардуна.

Трудова хватка

Надія не «втягувалась» в роботу, як це було з багатьма студентами. З першого ж дня збирання помідор вона перевищила норму вдвоє. Подруги були вражені. Так вправно вибирати овочі, сортирувати їх і відносити до машини, так швидко і невтомно працювати могла тільки вона, бо з раннього дитинства, в школі і дома, дівчині доводилось робити це не раз. І не тільки це. Різні види сільськогосподарських робіт знайомі Надії Харченко, нині студентці І курсу педагогічного факультету.

Незабаром це підтвердилось на збиранні картоплі. Незважаючи на те, що дівчина перед тим кілька днів лежала хворою, вона не здала темпу в праці після одужання. 150—180 процентів норми стали для неї звичайними — без особливих затрат енергії Надія щоденно випереджує своїх друзів. При нормі 600 кг вона вибирає за трактором по 900—1000 кг картоплі.

Сумлінністю в праці відзначається **Антоніна Хайнацька**.

На жаль...

З перших днів перебування в радгоспі ім. Ватутіна стало ясно, що студенти педагогічного факультету добросовісно ставляться до збирання овочів. Деякі керівники радгоспу справедливо захоплюються трудовими подвигами студентів. Але, на превеликий жаль, вони мало звертають уваги на те, щоб своєчасно доставити студентів на поле. Внаслідок цього ми витрачаємо 2 години тільки на те, щоб прибути на місце роботи. А скільки таких годин пропаде протягом місяця?

О. ТКАЧЕНКО,
студентка І курсу
спецвідділу.

Надія Харченко.

Щоб не востаннє

Добре організовано роботу других курсів мовно-літературного факультету в колгоспі ім. Сталіна с. Крюківщини. 42 студенти не лише добре трудяться на різних сільськогосподарських роботах і перевищують денні норми, а й беруть активну участь в громадському житті села. Так, В. Галух організував і керує дитячим хором у місцевій восьми-

річній школі, а Б. Гаркавенко і П. Петрик випускають сатиричну стінгазету «Вили в бок». Красиво оформлена, з цікавими карикатурами і влучними віршами-підтекстовками, вона привертає на себе увагу не лише студентів, а й кожного колгоспника, який буває у конторі.

Наш кор.

ПАЛКЕ СХВАЛЕННЯ

Гаряче обговорюють і палко схвалюють виступи М. С. Хрущова на XV сесії Генеральної Асамблеї студенти мовно-літературного факультету, що працюють у колгоспі «Комуніст». І хоч у колгоспі погано налагоджена доставка газет, не кожен має змогу почути по радіо останні вісті, все ж студенти добре обізнані з міжнародними подіями. Тут часто відбуваються політінформації по матеріалах XV сесії ООН. Студенти зобов'язалися ще краще і якісніше працювати на збиранні врожаю.

Так, 25 гектарів картоплі, що залишилось, вони зобов'я-

залися викопати не за 15 днів, як було визначено з розрахунком по 0,03 га на кожного студента, а на 5 днів раніше. Для цього кожному студенту потрібно виконувати по 0,04 га щоденно.

Слово підкріплюється ділом. Всі бригади, включившись у змагання за дострокове завершення копання картоплі, значно перевищують денні норми. А окремі студенти виробляють і більше. Так, студентки російського відділу А. Винниченко (III курс), А. Шепель (I курс) викопують по 0,09 гектара картоплі.

П. РОМАНОВ.

„Радянська Україна“

Скажемо одразу: хто не побував на виставці «Радянська Україна», той багато втратив, у всякому випадку його знання про українську скульптуру, живопис, графіку будуть далеко не повними. Пройдемося по залах її основного павільйону, розташованого по вулиці Жовтневої революції.

Ось картина **И. Прокопова** «В. І. Ленін на суботнику». Знайомі риси вождя, постаті робітників на фоні Кремля. Тут же картина **Л. Ходченка** «На передньому краї». Робоча людина тут стала на повний зріст. У творі втілилися враження художника від відвідин Кременчуцької ГЕС. А скільки думок викликає велике полотно **М. Божія** «Думи мої, думи», на якому за допомогою досить оригінальної композиції змальовано **Т. Г. Шевченка**. Заставляють думати і хвилюватися картини **Г. Томенка** «Майбутні хлібороби», **С. Григор'є-**

ва «Батьківські збори», **Г. Мєліхова** «Весна 1945 року», **К. Ломікіна** «Це не повинно повторитись» і інші. Із скульптурних композицій великою силою мистецького хисту позначені роботи **М. Красотіна** «Шахтар», **Г. Ярошина** «Козак та гусак», **Г. Левчука** «Вони не пройнуть», **П. Василенка** «На будівництві», твір художника **І. Лободи** «Гуцул». Вміло виконано декоративне панно «Україна возз'єднана» художниками **Є. Катковим**, **В. Лама-хом**.

Велике незабутнє враження залишають відвідини виставки. Підготовлена до майбутньої Декади українського мистецтва і літератури в Москві, вона демонструє новий величний зріст української радянської культури.

Не забудьте побувати на виставці «Радянська Україна».

О. ПЕТРИК.

Картина **Г. Томенка** «Майбутні хлібороби».

Народ про мир, проти паліїв війни

За океаном казаться пани, бо всі ми проти війни.

Тремтять, убивці та іуди дихнуть народи — буря буде! Якби тому, трясця, кому війна щастя.

Чан Кай-ші на Формозі — як броси на морозі.

Північно-атлантичний пакт — кубло собак.

Є два американці: робочий брат і банкір-кат.

Від Камчатки до Паміру — скрізь ростуть будови миру.

Встає народ із Заходу і Сходу проти гнобителів народу.

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУМОР

ДИАЛОГ

— На лекцію пойдеш? Уже звоник...

— Конечно, пойду: у меня есть интересная книга.

ИЗ ГОРЬКОГО ОПЫТА

Не всякий поступающий в вуз поступает правильно.

☆
Экзамен — это игра, в которой один знает, но молчит, другой не знает, но говорит.

☆
Не спи на лекциях — звонок проспишь.

☆
Лучше лить воду на семена, чем сидеть на них, набрав воды в рот.

☆
Защита диплома — круговая оборона против превосходящих сил противника.

☆
Да будет известно, что едущий «на тройках» студент — не лихач.

☆
Молчание, конечно, золото, но не на экзаменах.

☆
Лабораторная работа — учебное занятие, которое выполняет лаборант под наблюдением студента.

☆
— Я во сне вижу себя профессором. Что делать, чтобы сон сбылся?

— Поменьше спать.

☆
Не теряй головы: мысли отпускаются только в свою тару.

☆
Консультация — инструкция по технике безопасности.

(Журнал «Юность» 1960 г., № 9).

ЗВИЧАЙНИЙ ВИПАДОК

В галях, дібровах, садах відбувається листопад. Часом привчаний вітер підхопить у придорожній лісосмузі жовте листя, покрутить біля ніг, а потім гонить, як табун сполоханих горобців, кам'яною дорогою, що, звиваючись між крутими схилами, змієюю біжить до села.

Широко у долині розкинулось село Хотів. Біленькі будинки потопали весною у ніжній зелені садів, а зараз осінь зірвала весняну красу, щедро розмалювала природу новими барвами. Далі, кругом села, по крутих схилах і косогорах розкинулись гаї і діброви.

— Люблять мої подруги природу, — обережно відхилившись від гілок тополі, говорить струнка, з приємним захопленням обличчям дівчина. Їй випала черга працювати на кухні, і вона взялася проводити нас на виноградник, де працюють сьогодні студенти.

— Чудові осінні світанки, і

гаї, діброви, поля, порізані лісосмугами, і широченний простір зливається в душі в єдине, радісне, схвильоване, що надає ще більшого натхнення в роботі.

Зашарілась від щирої відвертості, всміхнувшись чорними очима і, промовчавши якусь мить, сказала:

— Дівчата в нас підібрались хороші. Отак сидиш вже третій рік за партою разом і якось не помічаєш в буденному житті, які це чудові подруги, завзяті, неспокійні. Найкраще це виявилось одного дня, коли ми збирали початки кукурудзи.

І вона розповіла про цей випадок.

...Надвечір погода різко змінилась. Важкі вологі хмари низько плвли над землею, монотонно шелестів рясний дощ об листя кукурудзи. Стоячи навколо купи свіжообламаних початків, дівчата занепокоїлись. Колгоспний шофер **Анатолій Мироненко**, хоч хлопчина і

вправний, але чомусь забарився. Давно вже повів він кукурудзу на господарство, але чомусь довго не повертається. А тепер дощ розмив поле і хтозна, коли він приїде по кукурудзу, якої вистачить ще на 2 ходки. А може й зовсім не приїде.

— Обов'язково приїде, адже не можна кидати на призволяще майже 6 тонн кукурудзи, — сказала **Лариса Дяченко**.

Раптом до них долинув завираючий гул автомашини, і за кілька хвилин в темноті з'явилися тусклі вогники автомобільних фар, які поступово наближались до дівчат. Подруги впізнали автомашину, якою їх доставляють на місце роботи. Не вилазячи з кабінки, шофер гукнув:

— Поїхали, дівчата, вечір чекає.

— Дядя Гриша, — сказала староста групи **Ніна Костенко**. — Підгоньте автомашину, ми швидко навантажимо, а потім поїдемо.

— Та що ви... дорога яка розмита, а до Лісників же більш як 4 кілометри. Поїхали краще додому.

Але дівчата не зрушили з місця. Нічого не вдієш, довелося відрядити **Ніну Костенку**, старосту групи, до контори колгоспу.

Вже давно порозходились конторщики, лише голова колгоспу **Анатолій Володимирович Юрков**, заглибившись у свої справи, сидів за столом. **Ніна** розповіла йому все і попросила, щоб негайно вислали автомашину за кукурудзою. Вже через півгодини дівчата, хоч і під дощем, дружно вантажили самоскиди. Потім всі разом їхали в Лісники.

Десь о 10 годині вечора промоклі, втомлені, але радісні верталися з піснями вечеряти...

...За дбайливо доглянутим грушевим садом розкинулись плантації винограду.

— А ось і дівчата, — сказала наша супутниця.

Сьогодні зранку знову йшов дощ, що утруднюло роботу на збиранні початків, тому правління колгоспу послало студенток збирати виноград. І тут завзято працюють дівчата. Ще лише пройшла половина дня роботи, а вони вже наближаються до денної норми.

Їх 19 простих, скромних, завзятих третьокурниць дошкільного відділу. Товариська взаємодопомога, дружба, яка особливо проявляється тут, в колгоспі, надає дівчатам ще більшої енергії, прагнення ставитись до праці по-комуністичному.

І коли ми попросили назвати хоч кілька прізвищ найсумлінніших дівчат, всі майже в один голос відповіли: — У нас героїв немає, всі дуже зайняті роботою.

А наша знайома, яка прозодила нас, сказала:

— Що ж тут такого визначного? Звичайний собі випадок...

Нам хочеться додати до цього: — Які чудові, повні романти трудові будні наших студентів, що працюють в колгоспах і радгоспах Києво-Святошинського району.

П. ІГНАТЕНКО
(наш кор.).

Редактор **О. КАРДАШ**.